

Konstantin Biebl: S lodí, jež dováží čaj a kávu

Věnováno Karlu Teigemu

(in Biebl, Konstantin: S lodí, jež dováží čaj a kávu. Odeon, Pha 1928.)

<p>oddíl Začarovaná studánka</p> <p>Orient</p> <p>Vždycky jsem záviděl kuchařkám anýz, muškát, vanilku.</p> <p>Miluji Vánoce, ty mohamedánské svátky.</p> <p>Večer na Štědrý den rozdělí matka pomeranč na dvanáct tureckých šavlí.</p> <p>Každému z nás podá jednu.</p> <p>oddíl S lodí jež dováží čaj a kávu</p> <p>S lodí jež dováží čaj a kávu</p> <p>S lodí jež dováží čaj a kávu pojdu jednou na dalekou Jávu</p> <p>Za měsíc loď když vypluje z Janova stane u zeleného ostrova</p> <p>Pojedem spolu já a ty vezmeš s sebou jen kufřík a svoje rty</p> <p>Pojedem okolo pyramid loď počká až přejde Mojžíš a jeho lid</p> <p>S vysokou holí zaprášenými opánky jde první přes mořskou trávu a rozkvetlé sasanky</p> <p>Hejno ryb na suchu zvedá svá křídla jako ptáci letí za vodou a ve vlnách se ztrácí</p> <p>Yorck</p> <p>Německou vlajkou pyšní se Yorck, loď, která pluje do tropů.</p> <p>V noci se pije! Do rána se tančí!</p>	<p>Nazpátek pospíchá do moře hozený kork. Zátka od vína, bojíš se opustit Evropu?</p> <p>Viděl jsem Etnu, tu její ďábelskou slávu. Vše vonělo, kvetlo, jako u nás v květnu. Přes všechno hrnula popel a horkou lávu.</p> <p>Naposled loučí se s námi Kréta, podobna tolik jednomu dívčímu jménu. Za ní je moře! A jiný díl světa pro jinou ženu!</p> <p>Na vodě loď se lehce kývá, vlna za vlnou – už si zpívám!</p> <p>Na širém moři začíná listopad. Na širém moři tak, jako doma v aleji.</p> <p>S bohem, má země! Na shledanou? Snad!</p> <p>Každá loď má kotvu. Svou naději.</p> <p>Tulácká</p> <p>Putuje tulák s cigárem po světě a všude veselo mu je Včera kráčel po horách v Tibetě dnes zpívá a na moři pluje</p> <p>Jak krásný jak modrý je boží svět a tulák stále chvátá Kristus Budha a Mohamend to byla tulácká trojice svatá</p>
---	--

<p>Na nebi hoří Jižní kříž co asi dělá matka doma? Synu můj ty se mi nevracíš a noc je dlouhá noc je tak dlouhá</p> <p>Rozsvítí svíčku a zhasne ji zas knot chvíli doutná a rudě svítí Tys jenom po vlasech synka hladila</p> <p>Ted' musíš za to trpět a bdít</p> <p>oddíl Protinožci (věnováno Jaroslavu Seifertovi)</p> <p>Soudní referát</p> <p>Pod okny kráčí vojenská patrola z obchůzky v čínském kampongu. Hejno vran krouží stále do kola a snáší se na malou Javanku.</p> <p>Před bohem soud se jí stokrát táže, zda viděla, jak tento čínský kuli krok před ní vypálil do policejní stráže osmimilimetrovou kuli,</p> <p>zda viděla, jak po této smrtonosné ráně dotyčný strážník k zemi kles a umíraje pozved ještě rámě, leč rána předešla ho do nebes.</p> <p>Javanka mluvíc malajsky zvolna se zajíká, každé slovo k polibku špulí: Pigi mána! Neviděla žádného strážníka a také žádného kuli.</p> <p>Neviděla vůbec, že se něco děje, neb ona přemýšlela právě, čím to, že všechny bílé orchideje v jeden den rozkvetou na celé Jávě.</p>	<p>kampong= indonéský výraz pro vesnici kuli= (z hindštiny) označení nekvalifikovaného dělníka, nádeníka v jižní a jihovýchodní Asii</p> <p>Protinožci</p> <p>Ta večerní únava ta hrůza pod palmami</p> <p>Jakoby ani nebyly Vánoce Na stromech visí zelené listí a plno ovoce</p> <p>a věčně zpívají brouci</p> <p>Ta strašná únava ta hrůza pod palmami svým černým vějířem stín pralesa vyplašil bílé rajky</p> <p>Na domov myslím a proto se dívám do země kdyby zem byla průhledná všem ženám v Evropě by bylo by viděti pod sukně</p> <p>Sem tam se míhají nohy v bílém prádle jako když baletky v Paříži tančí po zrcadle</p> <p>Musím stále mysliti na jejich ramena oči ústa vlasy a ňadra ňadra zejména</p> <p>Vy ženy bílé co jsem jich miloval od hlavy k patě padají ve mně růže</p> <p>Vy ženy černé jednu jsem objímal Ta sladká únava ta hrůza pod palmami Já chodím po stropě s hlavou dolů</p> <p>Hluboko pode mnou září propast nebeská jdu jako Kristus na ramenou Jižní kříž</p>
--	--

Na druhé straně světa zas
jdou lidé s nohama vzhůru

Musím stále mysliti na jejich rozbité podrážky

Na jejich drobné kroky krůčky
v podivných sadech co mění barvu
a shazují krvavé listí

Na druhé straně světa jsou Čechy
krásná a exotická země
plná hlubokých a záhadných řek
jež suchou nohou přejdeš na Jména Ježíš

U nás je jaro léto podzim zima

U nás nosíme zimníky kravaty
a hole

Možná že padá sníh
anebo kvetou už třešně

U nás rostou jahody

U nás je studená pitná voda